

Зубарева К.О., ст.гр. ЕФ-14-м
Науковий керівник:
д.е.н., проф. Каф ЕАіФ Єрмошкіна О.В.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ: МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ

Сучасний стан вітчизняного банківського ринку значною мірою спричинений політичною та економічною нестабільністю, інституційною слабкістю регулювання, турбулентністю на світових фінансових ринках, у зв'язку з чим, проблема ризиків та управління ними сьогодні є найактуальнішою для комерційних банків [1]. Визначення методичних підходів щодо управління банківськими ризиками, обґрунтування їх ролі та місця в системі управління комерційним банком в умовах економічної кризи є актуальним напрямом наукових досліджень.

З точки зору національного регулятора, ризик – це ймовірність того, що події, очікувані або неочікувані, можуть мати негативний вплив на капітал та/або надходження банку [2]. Вплив широкого кола банківських ризиків підриває надійність банків і рівень довіри населення до банківської системи, який, у свою чергу, збільшує рівень ризиків операцій банків та може призвести до небезпеки переведення рахунку клієнта до іншого банку чи дострокового вилучення вкладу. Значний рівень ризику банківської діяльності спричинений тим, що банк, як специфічний суб'єкт господарської діяльності, діє на перетині фінансових, матеріальних та інформаційних потоків суспільства, що обумовлює необхідність розробки ефективної системи регулювання ризиків різноманітних операцій банків, ураховуючи можливі негативні наслідки настання ризиків як для клієнтів та самих банків, так і для економіки країни в цілому. Управління ризиками – це процес, за допомогою якого банк виявляє ризики, проводить оцінку їх величини, здійснює їх моніторинг і контролює свої ризикові позиції, а також враховує взаємозв'язки між різними видами ризиків. Процес управління ризиками є системним і пов'язаним із

виявленню та аналізом ризику, розробкою і вжиттям необхідних заходів щодо його зниження та ефективного моніторингу [3].

Незалежно від своєї структури, кожна система управління ризиками має включати такі елементи: виявлення ризику, вимірювання ризику, контроль і моніторинг ризику. Мета управління ризиками у банку полягає в оптимізації співвідношення між рівнем ризику та очікуваною економічною вигодою, яка є компенсацією за прийнятий банком ризик. Стратегія управління банківськими ризиками базується на їх мінімізації за умови дотримання прибутковості банку на встановленому рівні або в максимізації прибутку за свідомого прийняття і збільшення ризику до встановленої банком граничної межі.

Процес управління ризиками банку реалізується за допомогою системи ризик-менеджменту, побудова якої є однією з основних складових створення надійної та ефективної системи управління, за рахунок комплексного підходу до визначення загроз та можливостей для банку. Досконалість системи ризик-менеджменту банку значною мірою залежить від вибору інструментів оцінювання ризиків та методів їх урахування у поточній діяльності банку [4].

Таким чином, дослідження методичних аспектів процесу управління банківськими ризиками і формування інструментарію їхньої оцінки дозволяє підвищити ефективність діяльності банківських установ та рівень виконання своїх функцій банківською системою в цілому, а також сприяє певною мірою збільшенню довіри до банків з боку населення.

Список літератури:

1. О.П. Просович, К.В. Процак Управління ризиками комерційного банку Lviv Polytechnic National University Institutional Repository 194-200
2. Методичні вказівки НБУ щодо організації та функціонування системи ризик-менеджменту в банках України [Електронний ресурс]–Режим доступу <http://nbuportal.bank.gov.ua/control/uk/doccatalog/list?currDir=36930>.
3. Романенко Л. Ризики у банківській діяльності / Л. Романенко, А. Коротеєва // Фінанси України. – 2010. – № 5. – С.121–127.
4. Лисенок О. В. Управління ризиками в банку : автореф. дис... канд. екон. наук: 08.04.01 / Лисенок Олексій Володимирович ; Київський національний економічний ун-т ім. Вадима Гетьмана. - К., 2006. - 19 с.